

stillet et stort system op, vi har Det Strategiske Forskningsråd, som ligger fuldstændig klar til den type initiativer, og så ville man undgå mistanken om, at der foregår en eller anden form for politisk bestillingsarbejde i det her.

Det, der er resultatet nu, er nemlig, at hr. Jesper Langballe igen og igen og igen skal forsvare, at det ikke er politisk bestillingsarbejde, fordi sådan ser det ud.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg har aldeles ikke bragt det emne på bane. Det har hr. Rasmus Prehn. Jeg synes dog lige, at jeg vil gøre opmærksom på, hvad det var for misforståelser, der lå i det. Jeg sad lige før og spurgte mig selv, om jeg overhovedet gider svare på det. Jeg synes, jeg har svaret hr. Rasmus Prehn på det, og det er i og for sig dagens debat uvedkommende.

Kl. 11.30

Hvorfor vi har gjort det på den måde? Fordi det er et politisk ønske fra vores side, at det bliver udforsket. Vi mener, at det for hele samfundet simpelt hen er det væsentligste forskningsobjekt overhovedet. Har man et politisk ønske, og er man forligspartner i en finanslov, ja, så kan man bringe det frem der, og det er totalt legitimt. Der er overhovedet ikke noget illegitimt i det. Hvis det var illegitimt, kunne vi jo ikke gøre det.

Må jeg gøre opmærksom på, at da en socialdemokratisk regering i sin tid skulle lave en finanslov, blev hr. Frank Aaen en nødvendig brik. Det tog han sig betalt for ved at forlange 6 mio. kr. til udforskning af erhvervslivet under besættelsen, hvor han mente erhvervslivet var meget, meget kriminelt. De 6 mio. kr. fik han, og de borgerlige sagde selvfølgelig: Det er et brud på forskningsfriheden. ...

Formanden:

Ja tak.

Jesper Langballe (DF):

... Hvad sker der så? Der sker det, at pengene kommer i hænderne på en forsker, Birgit Nüchel Thomsen, der laver en rapport, der går stik imod hr. Frank Aaens synspunkter. Det er jo pragtfuldt, at det er sådan. Vi stiller spørgsmålene ...

Formanden:

Ja tak.

Jesper Langballe (DF):

... forskerne giver svarene fuldstændig frit.

Formanden:

Så gik tiden godt og vel en gang til. Så er det fru Charlotte Fischer for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Vi anfægter ikke, at det er fuldstændig legitimt for politikere at sige: Vi vil gerne have forsket i islamisme. Det kan der være meget fornuft i at gøre. Det, jeg spørger om, er: Hvorfor bliver det her forskningsprojekt ikke lagt ind under Det Strategiske Forskningsråd, hvor det hører hjemme? Vi har lavet hele det system for netop den type politiske ønsker, fordi nu vil vi gerne have forsket der.

I stedet for beslutter man sig for at lægge det over til forsvarsministeren, dvs. tættere på det politiske system, og det påkalder sig jo en masse mistanke om: Hvad er det her for noget. Er det særlig uafhængigt? Hvorfor? Vi begriber simpelt hen ikke, at man ikke bruger det system, der er lavet i forvejen, og som vi normalt respekterer.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nu synes jeg, begrebsforvirringen bliver total, når man siger, det er lagt i Forsvarsministeriet i stedet for i Det Strategiske Forskningsråd. De to ting har da ikke noget med hinanden at gøre. Der er afsat penge til det over finansloven i stedet for via Det Strategiske Forskningsråd, det er fuldstændig rigtigt. Det er en mulighed, der eksisterer, og den bruger vi, fordi det er et politisk ønske fra vores side, at den forskning skal gennemføres.

Det betyder ikke, at vi på forhånd har forskernes svar. Det betyder heller ikke, at vi skal bestemme, hvem der skal forske i det, og hvem der ikke skal. Men det betyder, at vi siger, at det, vi spørger om her, er der ingen forskere der har givet svar på – de har simpelt hen ikke forsøgt på det – nemlig sammenkædningen mellem den årsag, der hedder islamisme, og den virkning, der hedder terrorisme. Sådan er det bare.

Da det er vores politiske ønske, fik vi det med på finansloven. Det andet havde også været en mulighed, men den mulighed, vi har valgt, er da fuldkommen legitim. Jeg ved ikke, hvad det er for en forargelse eller en eller anden form for